

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Beata Piwowska

Protokolant Amanda Nowek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2020 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego J. spółki jawnej z siedzibą w Ryczywole**

przeciwko **S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach**

o ochronę prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego i zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji

utrzymuje w mocy w całości wyrok zaoczny wydany w sprawie w dniu 6 lipca 2020 r.

Uzasadnienie

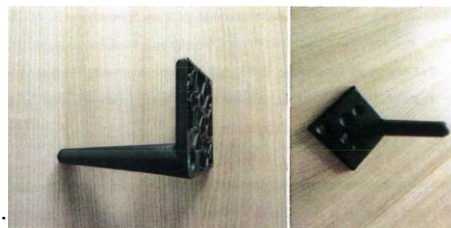
Postanowieniem wydanym 14 stycznia 2020 r. w sprawie sygn. akt XXII GWo 116/19 Sąd udzielił Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowo-Handlowemu J. spółce jawnej z siedzibą w Ryczywole [dalej także jako spółka J.] zabezpieczenia roszczeń o zakazanie S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach naruszania prawa do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Euro-pejskiej ds. Własności Intelktualnej pod numerem 003844620-0001 oraz popełniania czynów nieuczciwej konkurencji, poprzez:

1. zakazanie obowiązanej oferowania do sprzedaży, wprowadzania do obrotu (w tym za pośrednictwem Internetu), importu i eksportu nóżki do mebla (którego nazwa handlowa używana przez obowiązującą na dzień składania wniosku to „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczona w katalogu produktowym obowiązanej symbolem SL031 oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE) w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą

nogę z wypustem, o wyglądzie:

2. zajęcie do dnia prawomocnego zakończenia postępowania, produktów w postaci nóżki do mebla której nazwa handlowa używana przez obowiązującą na dzień składania wniosku to „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczona w katalogu produktowym obowiązanej symbolem SL031 SL031 oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE) w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest

przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie:

znajdujących się w siedzibie obowiązanej przy ul. (...),(...)K., w innych miejscach prowadzenia przez obowiązującą działalności gospodarczej oraz wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania w przedmiocie wykonania postanowienia.

4 lutego 2020 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe J. spółka jawna z siedzibą w Ryczywole wniosła o:

1. zakazanie S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach naruszania jej prawa wynikającego z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 003844620-0001 oraz popełniania czynów nieuczciwej konkurencji poprzez zakazanie pozwanej oferowania do sprzedaży, wprowadzania do obrotu (w tym za pośrednictwem Internetu), importu i eksportu nóżki do mebla (używana przez pozwaną na dzień składania pozwu nazwa handlowa „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczona w katalogu produktowym pozwanej symbolem SL031 oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE) w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie:

2. nakazanie pozwanej zniszczenia w terminie 30 dni od dnia prawomocności wyroku, stanowiących jej własność i będących w jej lub komornika posiadaniu wszystkich produktów naruszających wzór wspólnotowy nr 003844620-0001 w postaci nóżki do mebla w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie przedstawionym w pkt 1.;

3. nakazanie pozwanej zniszczenia w terminie 30 dni od daty prawomocności wyroku wszystkich będących jej własnością materiałów reklamowych oraz cenników lub ofert dotyczących wszystkich produktów naruszających wzór wspólnotowy nr 003844620-0001 w postaci nóżki do mebla w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie przedstawionym w pkt 1.;

4. nakazanie pozwanej podania do publicznej wiadomości, na jej koszt, informacji o zapadłym orzeczeniu przez:

a. opublikowanie na stronie internetowej dostępnej pod adresem [https:// \(...\) .com.pl/](https:// (...) .com.pl/) w terminie 14 dni od daty prawomocności wyroku i utrzymywanie nieprzerwanie przez trzy miesiące na stronie głównej,

w stałym elemencie strony internetowej [https:// \(...\)pl/](https:// (...)pl/), w widocznym miejscu, umieszczonej w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości 3 punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym, aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron, bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

b. opublikowanie na stronie internetowej dostępnej pod adresem [www. \(...\)pl](http://www. (...)pl) w terminie 14 dni od daty prawomocności wyroku i utrzymywanie nieprzerwanie przez trzy miesiące na stronie głównej, umiejscowionej w stałym elemencie strony internetowej [www. \(...\)pl](http://www. (...)pl), w widocznym miejscu, w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości 3 punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron, bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

c. opublikowanie w magazynie branżowym „(...)pl” w pierwszym terminie 30 dni od daty prawomocności wyroku, na stronie drugiej lub trzeciej, umieszczonej w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości trzech punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron – bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

o treści: „Wyrokiem z dnia ... 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zakazał S. sp. z o.o. naruszania prawa J. sp.j. do wzoru wspólnotowego nr 003844620-0001, tj. wytwarzania, oferowania do sprzedaży, wprowadzania do obrotu (w tym za pośrednictwem Internetu), importu i eksportu nóżki do mebla, którego nazwa handlowa używana pozwaną to „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczonej w katalogu produktowym S. sp. z o.o. symbolem **SL031** oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE”;

5. upoważnienie powódki do zamieszczenia ogłoszenia na koszt pozwanej na stronie internetowej [www. \(...\)pl](http://www. (...)pl) i na łamach magazynu branżowego (...)pl na wypadek niewykonania obowiązku we wskazanym terminie;

6. zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. (k.3-166)

Prawidłowo pouczona, w określonym przez Sąd terminie S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie wdała się w spór co do istoty sprawy. (k.178-180, 187-197)

Na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 lipca 2020 r. Sąd wydał wyrok zaoczny, w którym:

1. zakazał S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach naruszania prawa Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego J. spółki jawnej z siedzibą w Ryczywole wynikającego z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 003844620-0001 oraz popełniania czynów nieuczciwej konkurencji poprzez oferowanie do sprzedaży, wprowadzanie do obrotu (w tym za pośrednictwem Internetu), import i eksport nóżki do mebla (obecna nazwa handlowa - „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczenie w katalogu produktowym pozwanej symbolem SL031 oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE) w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie:

2. nakazał pozwanej zniszczenie w terminie 30 dni od dnia prawomocności wyroku, stanowiących jej własność i będących w jej lub komornika posiadaniu wszystkich produktów naruszających wzór wspólnotowy nr 003844620-0001 w postaci nóżki do mebla w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie przedstawionym w pkt 1.;

3. nakazał pozwanej zniszczenie w terminie 30 dni od daty prawomocności wyroku wszystkich będących jej własnością materiałów reklamowych oraz cenników lub ofert dotyczących wszystkich produktów naruszających wzór wspólnotowy nr 003844620-0001 w postaci nóżki do mebla w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie przedstawionym w pkt 1.;

4. nakazał pozwanej podanie do publicznej wiadomości, na jej koszt, informacji o zapadłym orzeczeniu przez:

a. opublikowanie na stronie internetowej dostępnej pod adresem [https:// \(...\) .com.pl/](https:// (...) .com.pl/) w terminie 14 dni od daty prawomocności wyroku i utrzymywanie nieprzerwanie przez trzy miesiące na stronie głównej, w stałym elemencie strony internetowej [https:// \(...\) .com.pl/](https:// (...) .com.pl/), w widocznym miejscu,

umieszczonej w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości 3 punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym, aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron, bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

b. opublikowanie na stronie internetowej dostępnej pod adresem www. (...).pl w terminie 14 dni od daty prawomocności wyroku i utrzymywanie nieprzerwanie przez trzy miesiące na stronie głównej, umiejscowionej w stałym elemencie strony internetowej www. (...).pl, w widocznym miejscu, w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości 3 punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron, bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

c. opublikowanie w magazynie branżowym „(...) .pl” w pierwszym terminie 30 dni od daty prawomocności wyroku, na stronie drugiej lub trzeciej, umieszczonej w prostokątnej ramce koloru czarnego o szerokości trzech punktów, pisanej czarną czcionką kroju Verdana o rozmiarze 12 punktów, na białym tle, z zastosowaniem widocznego odstępu pomiędzy wierszami, tekstem oddzielonym od krawędzi ramki marginesem nie szerszym aniżeli 16 punktów ze wszystkich stron – bez zastosowanie jakichkolwiek zabiegów edycyjnych lub treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia

o treści: „Wyrokiem z dnia 6 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zakazał S. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach naruszania prawa Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego J. spółki jawnej z siedzibą w Ryczywole do wzoru wspólnotowego nr 003844620-0001 poprzez wytwarzanie, oferowanie do sprzedaży, wprowadzanie do obrotu (w tym za pośrednictwem Internetu), import i eksport nóżki do mebla, którego nazwa handlowa używana pozwaną to „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczenie w katalogu produktowym symbolem **SL031** oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE”.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.897 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. (6.) Wyrokowi w punktach 1. i 6. Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności. (k.205-207)

S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach zgłosiła sprzeciw wnosząc o uchylenie wyroku zaocznego w zakresie pkt. 1.-4. 6. i 7. oraz oddalenie powództwa. Zarzuciła nieudowodnienie przez powódkę, że kwestionowany produkt jest podobny do wzoru zarejestrowanego na jej rzecz i do jej produktu, pozwana nie narusza zatem prawa wyłącznego ani reguł uczciwej konkurencji. Zaprzeczyła nowość i indywidualny charakter wzoru. Twierdziła, że służą jej uprawnienia użytkownika uprzedniego, mogła bowiem korzystać z identycznego wzoru od 2011 r. Powoływała się przy tym na przepisy ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej. Wyjaśniła, że jej produkt jest odmiennie oznaczony niż produkt powódki, a w jej katalogu znajduje się

wyraźne wskazanie firmy producenta, nie istnieje zatem możliwość wprowadzenia nabywców w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Zapewniła o działaniu w dobrej wierze. (k.213-245)

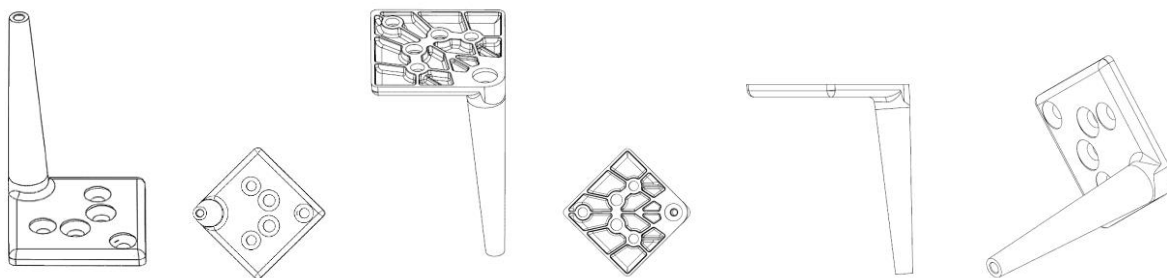
Zawarty w sprzeciwie wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi wydanemu 6 lipca 2020 r. został przez Sąd oddalony. (k.276)

Odpowiadając na sprzeciw spółka J. poparła powództwo i wniosła o utrzymanie w mocy wyroku zaocznego. (k.262-269)

Sąd ustalił:

Kontynuująca tradycje założonego w 1976 r. rodzinnego przedsiębiorstwa R.J., utworzone w 2007 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe J. spółka jawna z siedzibą w miejscowości Ryczywół specjalizuje się w obróbce mechanicznej stali zwykłej, nierdzewnej, mosiężnej i aluminium projektowaniu i produkcji form odlewniczych, produkcji okuć do mebli i osprzętu do statków. Spółka oferuje m.in. akcesoria meblarskie wytwarzane w oparciu o własne projekty i wzory. Innowacyjne technologie i doświadczenie doprowadziły do pozyskania przez nią grona zaufanych i stałych klientów, w tym wielu odbiorców z branży meblarskiej. (dowód: odpis z KRS k.30-31, wydruk ze strony internetowej k.32)

Spółce J. służy prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej pod numerem 003844620-0001 z pierwszeństwem od dnia 6 kwietnia 2017 r. przedstawiającego w sześciu rzutach elementy meblowe, część mebli:

(dowód: świadectwo rejestracji EUIPO k.52-59)

Wzór ten jest stosowany w produktach, które są wytwarzane i sprzedawane przez powódkę od 2016 r. pod nazwami handlowymi „noga aluminiowa NA 182” lub „noga stalowa”. (dowód: katalog produktów J. z 2017 r. k.60-118, faktury i zamówienia k.119-127) Są one charakterystyczne wyróżniając się spośród innych tego rodzaju akcesoriów meblowych dostępnych na rynku. (dowód: katalogi stron k.36-51, 60-118 i innych producentów k.230-240, 249-255, oferty k.128-132)

S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kobielicach jest konkurentem rynkowym powódki. Prowadzi ona działalność gospodarczą w zakresie produkcji mebli, akcesoriów

meblarskich i mechanizmów tapicerskich, które sprzedaje na stronie internetowej oraz przez przedstawicieli. (dowód: odpis z KRS k.33-35, katalog k.36-51)

Od 2019 r. pozwana produkuje, oferuje i wprowadza do obrotu nóżki do mebli (obecna nazwa handlowa - „Noga SZPILKA 155 mm CZARNY MAT”, oznaczenie w katalogu produktowym pozwanej symbolem SL031 oraz „Noga szpilka h-170 mm ALU SZCZOTKOWANIE”) w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie:

(dowód: katalog k.44v, dokumentacja dokonania zakupu kontrolnego k.135-148 – bezsporne, faktura k.268)

Na rynku dostępne są nóżki do mebli o różnorodnym wyglądzie. (dowód: katalogi stron k.36-51, 60-118 i innych producentów k.230-240, 249-255, oferty k.128-132)

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sporu w rozumieniu art. 227 k.p.c. zostały ustalone przez Sąd na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów z dokumentów, wydruków ze stron internetowych i fotografii. Postępowanie wszczęte 6 lipca 2020 r. prowadzone było w trybie właściwym dla spraw gospodarczych (art. 458¹ i nast. k.p.c.) Wobec niewykazania przez strony istnienia okoliczności, o których mowa w art. 458¹⁰ oraz w art. 299 k.p.c., mogących uzasadniać prowadzenie dowodów z zeznań świadków i przesłuchania stron, Sąd postanowił o ich pominięciu.

Sąd pominął dowody wnioskowane przez pozwaną na okoliczność braku nowości i indywidualnego charakteru wzoru powódki, rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych dopuszcza bowiem kwestionowanie ważności zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wyłącznie w postępowaniu przed EUIPO lub w pozwie wzajemnym w sprawie o naruszenie. Sąd pominął także dowód z opinii biegłego wnioskowany przez pozwaną na okoliczność braku podobieństwa wzorów podlegającej ocenie normatywnej.

Sąd zważył:

1. Odnosnie do naruszenia reguł uczciwej konkurencji:

Zgodnie z jej art. 1, ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów, nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30.09.1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek:

- ☐ czyn ma charakter konkurencyjny,
- ☐ narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- ☐ jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy czyn nieuczciwej konkurencji uszczegóławiające pozostają w następujących relacjach:

- wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,

- wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Uznanie konkretnego działania za czyn nieuczciwej konkurencji wymagać będzie zatem ustalenia, na czym ono polegało i zakwalifikowania go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu wskazanego w rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1. Czyny konkurencyjne powinny być badane przede wszystkim w świetle przesłanek określonych w przepisach art. 5-17 u.z.n.k. i dopiero gdy nie mieszczą się w dyspozycji któregośkolwiek z tych przepisów, podlegają ocenie według klauzuli generalnej z art. 3. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30.09.1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Prawo konkurencji hołduje zasadzie *priori tempore potior iure*. Udzielenie ochrony zmierza do zabezpieczenia słuszych interesów tego przedsiębiorcy, który poniósł określone nakłady na zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu i promocję określonego produktu czy na rozpoznawalność jego oznaczenia. Warunkiem uzyskania ochrony jest w każdym przypadku wykazanie pierwszeństwa rynkowego oraz zaistnienie okoliczności wskazanych w rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1.

Przepis art. 13 ust. 1 u.z.n.k. typizuje jako czyn nieuczciwej konkurencji naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiuwana zewnętrzna jego postać, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta

lub produktu. *Niedozwolone naśladownictwo może [...] nie tylko dotyczyć identyczności kopii i oryginału, ale da się także rozciągnąć na przypadki odmienności wymiarów. Wystarczy taki stopień podobieństwa, który spowoduje, że przeciętny nabywca na podstawie całościowego wrażenia nie odróżni produktu wtórnego od tego pierwotnego.* (M. Orliński Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2002 r., I CKN 1319/00. PPH 2004/2/54)

Samo naśladownictwo nie jest zabronione, jeżeli nie stwarza ryzyka wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Bezwzględny zakaz naśladownictwa produktów wytwarzanych przez innego przedsiębiorcę prowadziłby do powstania nieograniczonego żadnym terminem monopolu eksploatacji określonego rozwiązania technicznego i uniemożliwiałby lub co najmniej utrudniał wchodzenie na rynek innym przedsiębiorcom, prowadzącym podobną działalność. Pozostawałoby to w sprzeczności z porządkiem prawnym opartym na zasadzie wolności gospodarczej i regułach uczciwej konkurencji. Samo naśladownictwo produktów innego przedsiębiorcy, niekorzystającego ze szczególnej ochrony jego praw wyłącznych, nie jest sprzeczne z regułami konkurencji i nie uzasadnia przyjęcia istnienia czynu nieuczciwej konkurencji. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 11.08.2004 r. II CK 487/03)

Możliwość konfuzji, o której mowa w art. 13 ust. 1 u.z.n.k., zachodzi wówczas, gdy dla przeciętnego odbiorcy zewnętrzna postać porównywanych produktów jest tego rodzaju, że nie jest możliwe odróżnienie oryginału od kopii. Nie jest konieczne, aby oba produkty były identyczne. Wystarczające jest podobieństwo na tyle wysokie, że przeciętny nabywca, na podstawie ogólnego i całościowego wrażenia nie odróżnia wyrobu naśladowczego od oryginalnego. Możliwości wystąpienia konfuzji nie wyłączają przy tym drobne, niedostrzegalne różnice występujące w produktach obu stron. Ocenę należy dokonać przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności towarzyszących wyborowi produktu przez klienta. Wyczerpujące i wyraźne oznaczenie producenta na opakowaniu produktu wprowadzanego do obrotu oraz trwałe umieszczenie znaku towarowego bezpośrednio na nim wyłącza możliwość wywołania błędu zarówno co do tożsamości producenta, jak i produktu. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 14.11.2008 r. V CSK 162/08) Decydujące znaczenie dla wyłączenia ryzyka konfuzji może mieć zatem odmienne opakowanie produktu, zawierające odróżniające oznaczenia i informację o jego pochodzeniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16.01.2009 r. V CSK 241/08)

Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k., w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać m.in. zaniechania niedozwolonych działań. Żądanie to może być dochodzone wyłącznie wówczas, gdy w dacie zamknięcia rozprawy istnieje stan naruszenia lub realna groźba naruszenia w przyszłości przez pozwanego reguł uczciwej konkurencji.

W ocenie Sądu roszczenie zakazowe objęte pkt 1., wynikające z naruszenia przez spółkę S. reguł uczciwej konkurencji zasługuje na uwzględnienie: Powódka sformułowała je powołując się na kumulację podstaw prawnych. Żądanie oparte na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 u.z.n.k. jest uzasadnione wytwarzaniem, oferowaniem i wprowadzaniem do obrotu nóżek do mebli tapicerowanych, których wygląd jest tożsamy z wyglądem produktów powódki, której relatywne pierwszeństwo wynika z dokumentów księgowych z lat 2016-2017 i datowanego na 2017 r. katalogu.

Ocena bardzo wysokiego stopnia podobieństwa produktów stron oparta jest na porównaniu przedstawiających je fotografii, spółka S. nie wskazała natomiast żadnej cechy wyglądu, która różniłaby te produkty w bardziej lub mniej istotnych elementach. Swych twierdzeń nie tylko nie poparła żadnymi dowodami, ale nawet argumentacją.

Wbrew zapewnieniom pozwanej, jej produkt nie został wyraźnie oznaczony. Wskazanie w katalogu nazwy handlowej i producenta w żadnym razie nie może być uznane za wystarczające w rozumieniu art. 13 ust. 2 u.z.n.k. Pozwana nie zaoferowała dowodów na to jaka informacja dociera do nabywcy, w jakich sieciach dystrybucji produkty są wprowadzane do obrotu. Nie ulega wątpliwości Sądu, że fakty te związane z prowadzeniem działalności gospodarczej mogą być bez przeszkód udokumentowane. Za nieprawidłowe należy uznać wnioskowanie zeznań świadków lub stron na okoliczności, co do których w sprzecznie nie przedstawiono żadnych twierdzeń.

Można zatem uznać, że spółka S. narusza reguły uczciwej konkurencji w sposób zdefiniowany w art. 13 ust. 1 u.z.n.k. Nie można jej natomiast zarzucać dopuszczenia się czynu nieuczciwej konkurencji w sposób zdefiniowanego w art. 3 ust. 1 u.z.n.k. (pasożytnictwo)

W orzecznictwie przyjmuje się szeroką interpretację przesłanki naruszenia lub zagrożenia interesu w rozumieniu art. 3 ust. 1. Zdaniem Sądu Najwyższego *interes przedsiębiorcy uzasadniający domaganie się ochrony na gruncie art. 3 ust. 1 u.z.n.k. nie ma jednolitego charakteru. Jest on stopniowalny w zależności od podstawy i drogi ochrony, którą obierze uprawniony do ochrony przedsiębiorca. Jeżeli dochodzi on roszczeń wyrównawczych musi zawsze wykazać konkretne zmiany w sytuacji majątkowej spowodowane czynem lub czynami nieuczciwej konkurencji. Jeżeli natomiast dochodzi jedynie zaniechania niedozwolonych zachowań, w konkretnym stanie faktycznym sam sposób naruszenia dobrych obyczajów może wystarczyć do uznania, że zachowania te co najmniej zagrażają interesom przedsiębiorcy domagającego się ochrony.* (wyrok z 14.10.2009 r., V CSK 102/09)

Powołanie się na klauzulę generalną wymaga zdefiniowania czynu nieuczciwej konkurencji, który nie jest stypizowany w art. 5-17 u.z.n.k., a ponadto wykazanie spełnienia wszystkich przesłanek naruszenia przez obowiązane reguł uczciwej konkurencji. Art. 3 ust. 1 u.z.n.k. nie znajduje przy tym automatycznego zastosowania w każdym przypadku niespełnienia przesłanek z przepisów szczególnych. Jeśli powód żąda ochrony renomy przedsiębiorcy, przedsiębiorstwa, wyglądu produktu lub jego oznaczenia, powinien wykazać, że ich wartość lub pozycja rynkowa zostały wypracowane przy dołożeniu szczególnych starań i nakładów. Tymczasem spółka J. nie przedstawiła żadnych twierdzeń, a tym bardziej dowodów mogących uzasadniać uznanie jej produktu – nóżki do mebli – za posiadającą renomę zasługującą na ochronę na podstawie art. 3 ust. 1 u.z.n.k. Z pewnością nie decyduje o tym rejestracja wzoru wspólnotowego. W pozwie nie ma mowy o jego pozycji na rynku akcesoriów meblowych, wysiłku projektanta i wytwórcy, nadzwyczajnych działaniach promocyjnych czy marketingowych.

Powództwo na tej podstawie prawnej nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ spółka J. nie przedstawiła dowodów na to, że jakieś konkretne przyczyny przemawiają za ochroną jej interesów gospodarczych w tym właśnie zakresie. (*a contrario* art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 1 u.z.n.k.)

2. Odnosnie do naruszenia prawa do wzoru wspólnotowego:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1 z 5.01.2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a).

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca: wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany, oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży, ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa, użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego, a także składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają także dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust. 2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13.10.1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Z naruszeniem mamy więc do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo do wzoru przemysłowego ucieleśnionego w produkcie pozwanego, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów.

Bez znaczenia jest, że wzór obowiązany różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Pojęcie zorientowanego użytkownika należy rozumieć jako pośrednie między pojęciem przeciętnego konsumenta z zakresu dziedziny znaków towarowych – od którego nie wymaga się żadnej szczególnej wiedzy i który na ogół, z powodu swej niedoskonałej pamięci, nie dokonuje bezpośredniego porównania kolidujących ze sobą znaków – a pojęciem „znawcy w danej dziedzinie” używanym w prawie patentowym, oznaczającym eksperta posiadającego pogłębioną wiedzę techniczną. Określa ono nie użytkownika wykazującego przeciętną uwagę, lecz osobę szczególnie uważną, czy to z racji swojego osobistego doświadczenia, czy posiadanej rozległej wiedzy w danym sektorze. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 S. z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 J. , z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 S., z 13/11/2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 A.) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej danego produktu lub jego części, a także przepisów prawnych mających zastosowanie do takiego produktu. Ograniczenia te prowadzą do standaryzacji niektórych właściwości, które stają się w ten sposób wspólne wzorom stosowanym w danym produkcie. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Stopień swobody twórcy jest wysoki lub bardzo wysoki, jeżeli można wyobrazić sobie różne konfiguracje tego samego produktu, jeżeli produkt może zostać wytworzony w bardzo wielu różnych kształtach, kolorach i przy wykorzystaniu bardzo wielu różnych materiałów, jeżeli opis danego produktu jest bardzo szeroki i nie zawiera żadnego doprecyzowania co do jego rodzaju czy funkcji, lub też jeżeli ograniczenia o charakterze funkcjonalnym dotyczące obecności pewnych podstawowych elementów nie mogą mieć znaczącego wpływu na kształt i widok ogólny produktu, jako że może on przybierać różne kształty i być przedmiotem różnych rozwiązań. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 G.). Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób, w jaki uprawniony używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (obowiązany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu uprawnionego). Należy przy tym

wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși *Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony*. Wydawnictwo C.H.Beck 2012 s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 S., z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 J., z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 S., z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 K.)

Przy ocenie ogólnego odmiennego wrażenia chodzi o wrażenie wizualne, jakie dany wzór wywołuje jako całość. Podstawowe znaczenie ma ujęcie syntetyczne i całościowe, a nie analityczne wyszukiwanie różnic. (A. Tischner, *Przesłanki zdolności rejestracyjnej wzorów przemysłowych*, w: *System Prawa Prywatnego*, tom 14B Prawo własności przemysłowej, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 88)

Rozstrzygnięcie o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego opierające się na wypracowanych w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułach oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

1. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
2. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
3. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
4. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7.11.2013 r. w sprawie T-666/11 D.)

Przedstawione reguły oceny naruszenia prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, ze względu na podobieństwo doń wzoru zastosowanego lub zawartego w produkcie pozwanego potwierdzają motywy wyroków ostatnio wydanych przez sądy unijne. (m.in.: wyrok Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 6.03.2019 r. w sprawie C-693/17 oraz wyroki Sądu Unii Europejskiej z 13.12.2018 r. w sprawie T-30/18 i z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, m.in. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru oraz wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1 a. i d.) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym. (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do art. 287 w zw. z art. 292 oraz do art. 286 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej.

Rozstrzygając o naruszeniu Sąd związany jest domniemaniem ważności zarejestrowanych wzorów wspólnotowych wynikającym z art. 85 rozporządzenia, nie ma zatem potrzeby badania czy wzór jest nowy, cechuje się indywidualnym charakterem, a jego wygląd nie wynika wyłącznie z funkcji technicznej. (por. art. 25 rozporządzenia) Kwestia ta może być przedmiotem badania wyłącznie w trybie pozwu wzajemnego w postępowaniu w sprawie o naruszenie lub na wniosek złożony w EUIPO. Zaniechanie przez spółkę S. zainicjowania postępowania unieważnieniowego sprawia, że Sąd rozstrzygając o naruszeniu związany jest domniemaniem ważności wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod nr 003844620-0001.

Spółka J. jest uprawniona do wyłącznego korzystania na terytorium Unii Europejskiej z wzoru przedstawiającego w sześciu rzutach część mebla (nóżkę). Zorientowanymi użytkownikami tego rodzaju produktów są wytwórcy mebli. Sąd jest przekonany, że tożsamość wszystkich cech wzoru wspólnotowego i wzoru przemysłowego zastosowanego w produkcie pozwanej sprawia, iż ogólne wrażenia jakie wywołują one na zorientowanym użytkowniku nie jest odmienne.

Obydwa wzory przedstawiają nóżkę mebla w kształcie stożka połączonego od strony większego przekroju z prostopadłościenną i uźebrowaną od spodu płytką mocującą zaopatrzoną w otwory ułożone symetrycznie wzdłuż jej przekątnej oraz w znajdujący się w jednym jej narożniku stożkowy wypust łączony z nogą i stanowiący jej przedłużenie, tak że powierzchnia boczna stożka jest przedzielona krawędzią łączącą nogę z wypustem, o wyglądzie. W tym opisie wyłącznie istnienie otworów w płytce mocującej i ich układ może być uznane za mające charakter funkcjonalny. O podobieństwie wzorów decyduje połączenie nóżki w postaci smukłego stożka z prostokątną płytką mocującą i jej oźebrowanie. Już z samej katalogowej oferty stron i innych przedsiębiorców wynika, że tego rodzaju akcesoria meblowe mogą mieć bardzo różnorodny kształt i wygląd, pozwana nie była więc nadmiernie ograniczona w swobodzie zaprojektowania swego produktu. Brak jest podstaw do uznania, że funkcjonalność czy inne względy (pozwana ich nie wskazuje) wymuszały tak znaczne podobieństwo wzoru spółki S. do wzoru wspólnotowego nr 003844620-0001.

Stwierdzenie istnienia podobieństwa wzoru wspólnotowego i wzoru przemysłowego zastosowanego w produkcie pozwanej w rozumieniu art. 10 rozporządzenia uzasadnia zastosowanie względem spółki S. sankcji naruszenia wynikających z przepisu art. 89 ust. 1 rozporządzenia oraz art. 286 i art. 287 art. 287 w zw. z art. 292 p.w.p. w zw. z art. 89 ust. 2 rozporządzenia.

Wobec niezgłoszenia przez pozwaną zarzutów odnośnie do zakresu sankcji orzeczonych wyrokiem zaocznym Sąd nie znalazł podstaw do ich ograniczenia. Uznając sprzeciw pozwanej za nieuzasadniony **Sąd utrzymał w mocy w całości wyrok zaoczny wydany w dniu 6 lipca 2020 r.**

Koszty postępowania obciążają pozwaną na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., ponieważ powódka uległa niewielkiej zaledwie części swego roszczenia. Zgodnie z art. 348 k.p.c., koszty wywołane wniesieniem sprzeciwu ponosi pozwana.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego

adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3 art. 98 k.p.c.) Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty za czynności radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. z 3.01.2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 265). Zgodnie z § 15 ust. 3, opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to: niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu; wartość przedmiotu sprawy; wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie, a także rodzaj i złożoność sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności. W sprawie o naruszenie praw ochronnych i praw z rejestracji wynagrodzenie wynosi 1680 zł (§ 8 ust. 1 pkt 19).

Ze względu na charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania oraz czas trwania postępowania, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika powódki wykonującego zawód radcy prawnego jest wynagrodzenie w minimalnej wysokości.